

عنوان مقاله:

اثربخشی پارادوکس درمانی بر نشخوار خشم افراد مبتلا به اضطراب ناشی از بیماری کرونا

محل انتشار:

دوفصلنامه روانشناسی بالینی و شخصیت، دوره 21، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

راضیه اعتصامی پور - استادیار روان شناسی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

خدیجه رمضان زاده مقدم - کارشناسی ارشد، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

مقدمه: افراد مبتلا به اضطراب کرونا ممکن است از نشخوار به عنوان یک راهبرد مقابله ای ناکارآمد در مقابله با تجارب هیجانی استفاده کنند. پژوهش حاضر با هدف تعیین اثربخشی پارادوکس درمانی بر نشخوار خشم افراد مبتلا به اضطراب ناشی از بیماری کرونا صورت گرفت. روش: روش پژوهش حاضر نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون - پس آزمون با گروه کنترل و دوره پیگیری دوماهه بود. جامعه آماری پژوهش کلیه افراد دارای اضطراب کرونا شهرستان جهرم در سال ۱۴۰۰ بودند که از بین آنان ۳۰ نفر به روش نمونه گیری هدمند انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل جایگزین شدند. ابزارهای پژوهش عبارت بودند از: پرسشنامه اضطراب کووید-۱۹ (علی پور و همکاران) و نشخوار خشم ساکودولسکی، گلاب و کرومول. پارادوکس درمانی در ۸ جلسه دوساعته و هفته ای یک جلسه برای گروه آزمایش اجرا شد. تجزیه و تحلیل داده های پژوهش با آزمون تحلیل واریانس با اندازه گیری مکرر انجام شد. نتایج: نتایج مقایسه های زوجی تفاوت میانگین های نشخوار خشم و مولفه های آن نشان می دهد در گروه آزمایش میانگین نمرات در مرحله پس آزمون در همه متغیرها به جز مولفه افکار تلافی جویانه در هم سنجی با پیش آزمون کاهش معنادار داشته است ($p < 0.05$). این کاهش تا مرحله پیگیری نیز تداوم داشته است ($p = 0.01$). بحث و نتیجه گیری: بر اساس یافته های این پژوهش، می توان نتیجه گرفت که پارادوکس درمانی، می تواند به عنوان یک روش مداخله ای موثر در کاهش نشخوار خشم ناشی از اضطراب بیماری کرونا استفاده شود.

کلمات کلیدی:

اضطراب، بیماری کرونا، پارادوکس درمانی، نشخوار خشم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1918325>

